

Γιώργος Ναούμ

Ο Γιατρός Ειδικός Παθολόγος Γιώργος Ναούμ γεννήθηκε στην Λειβαδειά Βοιωτίας...

Γόνος ιερατικής οικογενείας γαλουχήθηκε, εξ απαλών ονύχων, με τα νάματα του Ελληνορθόδοξου μουσικού πολιτισμού.

Σε ηλικία μόλις 6 ετών ψάλλει στον Ιερό Ναό της Αναλήψεως στο πλευρό του πατέρα του, του καλλικέλαδου Παπαδημήτρη Ναούμ.

Από μικρή ηλικία πέρα από την έφεσή του στη Μουσική, δίνει σημάδια ανήσυχου πνεύματος, με στοιχεία φιλοσοφικής προσέγγισης της ζωής, αναζήτησης της αλήθειας και έντονης προθυμίας για τη γνώση, χαρακτηριστικά που τον ακολούθησαν σε όλη του τη ζωή και τον ώθησαν σε σημαντικά επιστημονικά και καλλιτεχνικά επιτεύγματα.

Ξεκίνησε τις εγκυκλίους σπουδές στην Ανάλυση (Σούρπη) Λειβαδειάς και από 10 ετών τις συνεχίζει και τελειώνει στο Σχηματάρι Θηβών, όπου μετακομίζει η οικογένειά του.

Στα 18 του χρόνια εγκαθίσταται πλέον στη πρωτεύουσα ως φοιτητής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ συγχρόνως σπουδάζει Μουσική στο Ωδείο Αθηνών έχοντας σπουδαίους καθηγητές (Παλάντιος, Μαργαζιώτης, Περιστέρης), μαθητεύει κοντά σε διακεκριμένους δασκάλους της ψαλτικής τέχνης (Ν. Λώ και ψάλλει στον Ιερό Ναό του Αγίου Ελευθερίου Άρεως.

Μετά την ευδόκιμο αποφοίτησή του από το Πανεπιστήμιο Αθηνών και την ολοκλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων, στα πλαίσια της υποχρεωτικής υπηρεσίας υπαίθρου τολμάει, παρά τις έντονες αντιρρήσεις του Καθηγητού του Δαΐκου (Ουδείς άγιος στο ντόπο του), και διορίζεται ως Γιατρός στο Σχηματάρι Θηβών, στο χώρο όπου ανδρώθηκε, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των συγκατοίκων του ως Γιατρού και επιστημονική φήμη στην ευρύτερη περιοχή. Ακολουθεί επάνοδος στην Αθήνα και εργάζεται στο Νοσοκομείο Ν.Ι.Μ.Ι.Τ.Σ., από το οποίο αποκτά την ειδικότητα του Ειδικού Παθολόγου και την απόκτηση του τίτλου του Διδάκτορα του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Εν συνεχεία διετέλεσε θεραπευτής στο Νοσοκομείο "Υγεία" μέχρι το 1990 και στη Γενική Κλινική Αθηνών ως το 1999.

Το 2000 ανέλαβε Διευθυντής Παθολογίας στην Κεντρική Κλινική, διετέλεσε Διευθυντής της Β΄ Παθολογικής Κλινικής στο Νοσοκομείο "Ερρίκος Ντυνάν" και από το 2007 είναι Διευθυντής Παθολογικής Κλινικής στο Ιατρικό Κέντρο Αθηνών.

Στό διάστημα της άσκησης του επαγγέλματος της Ιατρικής Επιστήμης, έχει σημαντική δραστηριότητα, με πολλές αρθρογραφίες σε επιστημονικά και κοσμικά περιοδικά, πολλαπλές συμμετοχές σε τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές ιατρικών θεμάτων και επιμελείται και παρουσιάζει εβδομαδιαία εκπομπή στο ραδιόφωνο της Εκκλησίας της Ελλάδος με τον τίτλο "Ιατροκοινωνικά Θέματα". Το σημαντικότερο έργο του είναι το ερευνητικό πρόγραμμα που πραγματοποίησε με τους συνεργάτες του, με την οποία έρευνα ανακάλυψε τη συσχέτιση σειράς συμπτωμάτων όπως Κεφαλαλγία, Ζάλη, Χρόνια Κόπωση, Ραχιαλγία κ.λ.π. με γαστρεντερικές διαταραχές.

Ηδη το τμήμα της έρευνας αυτής που αφορά την χρόνια κόπωση παρουσιάστηκε και δημοσιεύθηκε στο Πανελλήνιο Γαστρεντερολογικό Συνέδριο το 2008 και το τμήμα που αφορά στη κεφαλαλγία και ραχιαλγία στο Παγκόσμιο Συνέδριο Πόνου το 2009, για την οποία και βραβεύθηκε.

Οι δημοσιεύσεις αυτές και άλλες που ακολουθούν διακρίνονται για την πρωτοτυπία και ευρηματικότητα και αποτελούν σημαντική πληροφορία για την παγκόσμια Ιατρική Κοινότητα γιά την αποτελεσματική αντιμετώπιση των συμπτωμάτων αυτών που

ταλαιπωρούν μεγάλο αριθμό συνανθρώπων μας.

Εκτός από την ερευνητική, την δημοσιογραφική, την αρθρογραφική και την σημαντική επαγγελματική επιστημονική δραστηριότητα του, έχει επιτελέσει και σπουδαίο κοινωφελές και πολιτισμικό έργο και έχει αναδειχθεί σέ Γιατρό Άνθρωπο. Μέ προσήλωση αγάπη και επιστημονικότητα παρέιχε την ιατρική του φροντίδα τόσο σε σημαντικούς ανθρώπους της Ελληνικής Κοινωνίας των γραμμάτων και των τεχνών (Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, Ντίνο Ηλιόπουλο, Δημήτρη Παπαμιχαήλ, κλπ), όσο και στους απλούς απόρους ανθρώπους που ζητούσαν την συνδρομή του. Με τον ίδιο τρόπο συνεχίζει και σήμερα να φροντίζει εξέχοντες παράγοντες της κοινωνίας μας και τους απλούς ανθρώπους χωρίς να επηρεάζεται το έργο του από τη δόξα και την αναγνώριση που έχει αποκτήσει.

Την ίδια περίπου επιτυχημένη διαδρομή έχει και στην πολιτιστική του δράση.

Προικισμένος με ιδιαίτερο φωνητικό τάλαντο, ως πρωτοψάλτης στόν Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου Γκύζη, διαπρέπει στο χώρο της ψαλτικής τέχνης και ως σολίστας και ως χοράρχης. Ηδη ως φοιτητής οργανώνει πολυμελές χορωδιακό συγκρότημα, και συμμετέχει σε σωρεία μουσικών εκδηλώσεων και συναυλιών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Ανήσυχο πνεύμα δεν αρκείται στα τετρημένα και στην άριστη ερμηνευτική παρουσία, αλλά επιδίδεται στη καλλιτεχνική και κοινωνιολογική μελέτη της Βυζαντινής Μουσικής, λαμβάνοντας υπ' όψιν την γνώμη των μουσικολόγων Ελλήνων και ξένων, ότι το μουσικό αυτό είδος απετέλεσε και αποτελεί ως συνέχεια της Αρχαίας Ελληνικής, την μήτρα του μουσικού πολιτισμού της Δύσης και της Ανατολής.

Με τη μελέτη αυτή απέδειξε την διάσταση μεταξύ της μεγάλης αξίας της Βυζαντινής Μουσικής και της αποδοχής της απο το ευρύ κοινό. Τα πορίσματα της μελέτης αυτής τον οδήγησαν στην αναζήτηση τρόπων παρουσιάσής της, που θα την καθιστούσαν πλέον θελκτική στο ευρύ κοινό και ιδίως στους απαιτητικούς σήμερα νέους, οι οποίοι με την ευκολία της εύκολης πρόσβασης που τους παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία, μπορούν να απολαμβάνουν ανα πάσα στιγμή ότι μουσική επιθυμούν απ' όλο το κόσμο. Στα πλαίσια της αναζήτησης αυτής συνέγραψε 5 σημαντικά έργα τα οποία και παρουσίασε στο Αθηναϊκό κοινό και είναι τα εξής κατά σειρά παρουσίασης:

1996: το ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ στο θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ με τη συμμετοχή χορωδών, ορχήστρας και των ηθοποιών Μπέτης Βαλάση και Χρήστου Τσάγκα.

1999: τη ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΡΑΨΩΔΙΑ στο θέατρο ΠΑΛΛΑΣ.

2000: το ΕΤΟΣ 33 στο θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ σε σκηνοθεσία Λ. Ξανθόπουλου και με τη συμμετοχή χορωδών ορχήστρας και των Ελένη Βιτάλη στο ρόλο της Παναγίας και του Χρήστου Τσάγκα στο ρόλο του Απόστολου.

2003: το ΘΕΙΟ ΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ στο θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ σε σκηνοθεσία Ν. Περέλη και συμμετοχή χορωδών ηθοποιών, ορχήστρας της Γλυκερίας και του Νικήτα Τσακίρογλου

2004: το 1922 Η ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ στο θέατρο ΙΛΙΣΙΑ ΝΤΕΝΙΣΗ ένα ρέκβιεμ της Μικρασιατικής Καταστροφής, σε σκηνοθεσία Ν. Περέλη με τη συμμετοχή ορχήστρας και 20μελούς θιάσου τραγουδιστών ψαλτών και ηθοποιών.

Η θερμή ανταπόκριση του αθηναϊκού κοινού και των ΜΜΕ κατέδειξε περίτρανα ότι η Βυζαντινή Μουσική μπορεί να επικοινωνεί με το κοινό και εκτός Ι. Ναών, αρκεί να παρουσιάζεται θεματικά και ως πλήρης και σύγχρονη καλλιτεχνική πρόταση.

Σημειώνεται ότι η ΕΤ1 επαναλάμβανε κάθε χρόνο το ΘΕΙΟ ΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ επί 3 χρόνια.

Καινοτόμος και ευρηματικός νους συλλαμβάνει την ιδέα και κατασκευάζει το 1987 τον ΙΣΟΚΡΑΤΗ, ένα μικρού μεγέθους ηλεκτρονικό όργανο Βυζαντινής Μουσικής που αναπαράγει φωνές ψαλτών-ισοκρατών, και το οποίο συνοδεύει (ισοκρατεί) τους ψάλτες κατά την εκτέλεση των ύμνων και παρέχει μεν εξαιρετική βοήθεια στον Ψάλτη εμπλουτίζοντας την ερμηνεία του με άκουσμα χορωδίας, εξασφαλίζει δε στους εκκλησιαζόμενους και ακροατές πλούσιο και επιβλητικό αρμονικό μουσικό άκουσμα.

Η κατασκευή του ΙΣΟΚΡΑΤΗ για την οποία έλαβε και δίπλωμα ευρυσιτεχνίας από το Υπουργείο Εμπορίου και Ανάπτυξης, απετέλεσε επί 10 περίπου έτη, θέμα έντονων συζητήσεων και αντεγκλήσεων μεταξύ των Ψαλτών και των Κληρικών για το αν συνάδει, η χρήση του στις ακολουθίες, με την παράδοση η όχι. Σήμερα μετά 20 περίπου χρόνια ο ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ έχει γίνει αποδεκτός και χρησιμοποιείται από χίλιους περίπου ψάλτες στην Ελλάδα κυρίως αλλά και στην την καλλιτεχνική οντότητα του Ψάλτη. Χαριτολογώντας θα λέγαμε ότι ο Πρωτοψάλτης Γιώργος Ναούμ ψάλλει συγχρόνως κάθε Κυριακή σε 1000 περίπου Εκκλησίες στις 4 ηπείρους.

Το 2008 δημιουργεί την μη κυβερνητική οργάνωση ΤΕΤΤΙΞ (τζιτζικί) με την οποία εργάζεται επισταμένα για τη δημιουργία νέου ορίζοντα για τον Μουσικό Πολιτισμό της Χώρας μας, με τη σύνδεση και όσμωση των βασικών πυλώνων του μουσικού μας πλούτου, την Βυζαντινή, την Δημοτική, την Λόγια και την Λαϊκή.

Προς το σκοπό αυτόν το 2005 υιοθέτησε το ιστορικό Σχολείο Παραδοσιακής Μουσικής "Αριστείδης Μόσχος" και σήμερα λειτουργεί ως Ωδείο "ΤΕΤΤΙΞ-ΑΡ. ΜΟΣΧΟΣ" στην περιοχή της Πλάκας, ως το πρώτο Ωδείο της Χώρας μας με Ανατολική φιλοσοφία σε αντίθεση με όλα τα υπάρχοντα που έχουν Δυτική.

Παντρεμένος με την Ελένη Παπαρίζου, έχουν δύο παιδιά την Μυρτώ και τον Δημήτρη και απολαμβάνει την γαλήνη και τη ζεστασιά της αγαπημένης οικογένειας. Ακάματος, επίμονος, υπομονετικός, χαλκέντερος, διορατικός, οραματικός αλλά προπάντων Άνθρωπος και Φιλόπατρις συνεχίζει ακμαίος το Επιστημονικό και Πολιτισμικό του ταξίδι προς δόξαν Θεού και Ελλάδας.